

รายงานความคืบหน้าการแก้ไข ปรับปรุงอนุสัญญาเกียวโตฯ :

สรุปผลการประชุม Working Group on
the Comprehensive Review of the
Revised Kyoto Convention ครั้งที่ 6

พฤษภาคม 2562

สำนักงานที่ปรึกษาการศุลกากร ณ กรุงบรัสเซลส์

โครงการ Customs Policy Monitoring Unit (CPMU)

Credit: eiseverywhere

รายงานความคืบหน้าการแก้ไขปรับปรุงอนุสัญญาเกียวโต : สรุปผลการประชุม Working Group on the Comprehensive Review of the Revised Kyoto Convention ครั้งที่ 6

องค์การศุลกากรโลก (WCO) จัดประชุมคณะทำงานเพื่อทบทวนอนุสัญญาเกียวโต (ฉบับแก้ไข) อย่างครอบคลุม (Working Group on the Comprehensive Review of the Revised Kyoto Convention: WGRKC) เพื่อแก้ไขอนุสัญญาเกียวโตฯ ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การค้าและข้อท้าทายด้านความมั่นคงในปัจจุบัน รวมถึงบริบทด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งการประชุม WGRKC ได้จัดขึ้นมาแล้ว จำนวน 5 ครั้ง โดยการประชุมครั้งที่ 5 จัดขึ้นในเดือนมิถุนายน 2562 และที่ประชุมฯ ได้แบ่งประเภทข้อเสนอออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. Track A หมายถึง ข้อเสนอที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากประเทศสมาชิก และประเทศสมาชิกจะจัดทำรายละเอียดเพิ่มเติมเป็นรายหัวข้อ (component-based)
2. Track B หมายถึง ข้อเสนอไม่ได้รับการยอมรับ หรือถูกระงับไว้ชั่วคราว โดยที่ประชุมได้ร้องขอให้ประเทศที่เสนอจัดทำรายละเอียด/ชี้แจงเพิ่มเติมต่อไป
3. Track C หมายถึง ข้อเสนอที่ไม่ได้รับการพิจารณาจนกว่าจะมีข้อมูลเพิ่มเติม
4. Track D หมายถึง ข้อเสนอที่ได้รับการยอมรับเป็นการทั่วไปและมีเนื้อหาสาระเพียงพอต่อการเข้าสู่ขั้นตอนร่างอนุสัญญาฯ แล้ว

นอกจากนี้ ในคราวการประชุมครั้งที่ 5 ประเทศสมาชิกรายหนึ่งได้ประกาศถอนตัวออกจาก WGRKC ด้วยเห็นว่า การดำเนินงานของคณะทำงานฯ ไม่เป็นไปตามกระบวนการที่คณะกรรมการด้านนโยบาย (Policy Commission) เห็นชอบเมื่อเดือนมิถุนายน 2561 ที่มอบหมายให้ WGRKC ดำเนินการดังนี้

1. ทบทวนแนวคิด (review of concepts) ของอนุสัญญาเกี่ยวโตฯ และ
2. ระบุแนวทางการแก้ไข (identification of areas of possible revision)

โดยประเทศสมาชิกดังกล่าวเห็นว่า แนวทางการดำเนินงานของ WGRKC ได้ดำเนินการนอกกระบวนการข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีข้อเสนอบางข้อเสนอมือที่อาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางกฎหมายของ RKC และเห็นว่า การดำเนินการร่างตัวบทอนุสัญญาฯ ไม่ได้อยู่ในขอบเขตการทำงานของ WGRKC แต่อย่างใด

ด้วยเหตุนี้ ในการประชุมครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 14 - 18 ตุลาคม 2562 ที่ประชุมฯ จึงพิจารณาประเด็นปัญหาในการดำเนินงานและแนวทางในการแก้ไขการดำเนินงานของ WGRKC และอภิปรายหารือข้อเสนอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักการโดยไม่ได้ถกเถียงเกี่ยวกับการร่างตัวบทอนุสัญญาฯ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. ประเด็นปัญหาในการดำเนินงานและแนวทางในการแก้ไขการดำเนินงานของ WGRKC

สืบเนื่องจากการถอนตัวของประเทศสมาชิกรายดังกล่าวในคราวการประชุม WGRKC ครั้งที่ 5 นั้น ในการประชุมครั้งที่ 6 ที่ประชุมฯ จึงไม่ได้มีการอภิปรายหารือเกี่ยวกับการร่างตัวบทอนุสัญญาฯ สำหรับข้อเสนอที่จัดอยู่ใน Track D ตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ จนกว่าคณะกรรมการบริหารจัดการอนุสัญญาเกี่ยวโต (ฉบับแก้ไข) (Revised Kyoto convention Management Committee: RKC/MC) จะพิจารณากำหนดขอบเขตงานของ WGRKC ให้มีความชัดเจน ในการประชุม RKC/MC ครั้งที่ 21 ในเดือนพฤศจิกายน 2562

ในโอกาสนี้ ผู้แทนสมาชิก WGRKC จำนวนหนึ่งได้อภิปรายหรือถึงแนวทางการดำเนินงานของ WGRKC ระหว่างการประชุมครั้งที่ 6 ซึ่งข้อเสนอจากการอภิปรายหรือดังกล่าวมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1.1 สร้างความชัดเจนในขั้นตอนการทำงานของ WGRKC ในการประชุมแต่ละครั้ง และนิยามคำบางคำที่ก่อให้เกิดความสับสน เช่น review และ revise ให้ชัดเจน เป็นต้น

1.2 จัดการประชุม WGRKC และ RKC/MC ควบคู่กัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในแง่เวลาและการเงินต่อทั้งฝ่ายเลขาฯ และสมาชิก เนื่องจากที่ประชุมฯ เห็นว่า องค์ประกอบของผู้เข้าร่วมประชุมใน WGRKC และ RKC/MC เป็นผู้แทนกลุ่มเดียวกัน

1.3 ข้อเสนอแก้ไขอนุสัญญาฯ ต้องประกอบด้วยเหตุผลและข้อสนับสนุนที่ชัดเจน

1.4 ให้สมาชิกทบทวนอนุสัญญาฯ ฉบับปัจจุบัน และข้อเสนอแก้ไขด้วยวิธีการพิจารณาแต่ละบท (chapter-by-chapter methodology) และให้ฝ่ายเลขาฯ จัดทำร่างรายงาน (Draft Report) ร่วมกับสมาชิกเสนอต่อ RKC/MC เพื่อขอคำแนะนำและแนวทางในการดำเนินงานสำหรับการประชุม WGRKC ในครั้งต่อ ๆ ไป ก่อนจะทำข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขอนุสัญญาฯ (Recommended Amendments) เพื่อยื่นต่อ RKC/MC ให้ดำเนินการตามกลไกแก้ไขอนุสัญญาฯ ในมาตรา 6 และ 15 ต่อไป

ทั้งนี้ ผู้แทนสมาชิก WGRKC จะนำข้อเสนอดังกล่าวข้างต้นยื่นต่อที่ประชุม RKC/MC เพื่ออภิปรายหรือและสร้างความชัดเจนในกระบวนการทำงานของ WGRKC ต่อไป

2. ผลการอภิปรายหรือข้อเสนอใน Track D ที่ถูกหยิบยกในที่ประชุมฯ ครั้งที่ 6

สืบเนื่องจากประเด็นปัญหาในการดำเนินงานข้างต้น ที่ประชุมฯ ได้เปลี่ยนคำนิยามของ Track D เป็น “ข้อเสนอที่พร้อมรายงานต่อ RKC/MC” และอภิปรายหรือข้อเสนอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักการ โดยไม่กล่าวถึงการร่างตัวบทแต่อย่างใด โดยให้ RKC/MC เป็นผู้พิจารณาตัดสินใจประเด็นบางประเด็นในข้อเสนอที่ยังหาข้อยุติไม่ได้

2.1 กระบวนการปรับปรุงอนุสัญญาฯ เป็นระยะ (periodical update mechanism) ที่ประชุมฯ เห็นพ้องให้มีการกำหนดระยะเวลาสำหรับการทบทวนอนุสัญญาฯ เป็นระยะ โดยให้สำนักงานเลขาธิการองค์การศุลกากรโลกเป็นผู้ส่งจดหมายเชิญให้ภาคียื่นข้อเสนอ อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมฯ ยังมีความเห็นไม่ตรงกันว่าควรกำหนดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนนานเท่าใด

2.2 ความยืดหยุ่นในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ (flexibility in adapting to new development) นอกเหนือจากกระบวนการปรับปรุงอนุสัญญาฯ เป็นระยะ ที่ประชุมฯ เห็นชอบในหลักการให้มี

กลไกเสริมในการทำให้อนุสัญญาฯ ตอบสนองต่อสถานการณ์ในอนาคต โดยการกำหนดหลักการกว้าง ๆ (เช่น ความร่วมมือระหว่างศุลกากร ภาคเอกชน และหน่วยงานรัฐอื่น) และคำนึงถึงแนวโน้มการบริหารจัดการงานศุลกากร (เช่น การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่) นอกจากนี้ มีประเทศสมาชิกเสนอให้อนุสัญญาฯ คำนึงถึงเครื่องมือใหม่ๆ ของ WCO ด้วย

2.3 กลไกการกำกับดูแล การรายงาน และการประเมินผลการบังคับใช้ RKC (Monitoring, Reporting and Evaluation: MRE) ที่ประชุมฯ เห็นชอบกับกลไกการกำกับดูแลฯ ด้วยตนเอง (self-monitoring) โดยใช้ RKC Toolkit ของ WCO ในการประเมินผลการใช้บังคับอนุสัญญาฯ อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมฯ ยังคงมีความเห็นไม่ตรงกันว่า การกำกับดูแลฯ ควรเป็นกลไกภาคบังคับหรือตามความสมัครใจ และควรประเมินผลถี่เพียงใด

ในการนี้ ภาคเอกชนที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมแสดงความเห็นว่า กลไกการกำกับดูแลฯ ควรีผลผูกพัน และมีมาตรการวัดผลการใช้บังคับที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกับศุลกากรในการกำกับดูแลการบังคับใช้อนุสัญญาฯ ด้วย

3. ความคืบหน้าของข้อเสนอของฝ่ายไทยและข้อเสนอร่วมระหว่างฝ่ายไทยและประเทศภาคีอื่น

ข้อเสนอของฝ่ายไทยและข้อเสนอร่วมระหว่างฝ่ายไทยและประเทศภาคีอื่น ยังคงจัดอยู่ใน Track A โดยมีความคืบหน้าบางประการ ดังนี้

3.1 ข้อมูลสินค้าล่วงหน้า (advance cargo information) ที่ประชุมฯ ไม่ได้อภิปรายหารือในรายละเอียดเพิ่มเติม ในโอกาสนี้ มีประเทศสมาชิกแสดงความสนใจนำข้อเสนอนี้ไปพัฒนาต่อโดยรวมการส่งข้อมูลล่วงหน้าทางอิเล็กทรอนิกส์ของสินค้าที่จัดส่งทางไปรษณีย์เข้าไปในข้อเสนอด้วย

3.2 การเผยแพร่ข้อมูล (publication and availability of information) มีข้อเสนอแนะจากฝ่ายเลขาฯ ให้กำหนดรายการข้อมูลขั้นต่ำที่ต้องเผยแพร่ (exhaustive list) โดยประกาศเป็นภาษาของประเทศนั้นและอย่างน้อยหนึ่งในภาษาทางการของ WCO บนเว็บไซต์ทางการของศุลกากรประเทศตน พร้อมแจ้ง URL ของเว็บไซต์ ให้ RKC/MC ทราบ รวมทั้งจัดตั้งจุดติดต่อสอบถาม (enquiry point) และรายละเอียดสำหรับติดต่อจุดสอบถามนั้น

ในการนี้ มีประเทศสมาชิกแสดงความเห็นว่า ควรลดหน้าที่ของศุลกากรในการเผยแพร่ข้อมูลขั้นต่ำ โดยไม่ต้องกำหนดขอบเขตของข้อมูลที่ต้องเผยแพร่ในรายละเอียดรวมทั้งให้อำนาจภาคีในการกำหนดขอบเขตของข้อมูลบางประการที่ไม่ต้องเผยแพร่ตามกฎหมายภายในประเทศ

Credit: Vector

ในประเด็นเรื่องการเผยแพร่ข้อมูลเป็นภาษาทางการของ WCO อย่างน้อย 1 ภาษา นั้น ประเทศสมาชิก รายเดียวกันเห็นว่า ควรกำหนดให้กระทำต่อเมื่อสามารถกระทำได้ (whenever practicable) ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ คล้ายคลึงกับที่ปรากฏในความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้าขององค์การการค้าโลก (WTO TFA)¹ นอกจากนี้ เมื่อข้อความในภาษาต่าง ๆ ชัดกัน ควรกำหนดให้ยึดข้อความในภาษาของประเทศนั้น

ประการสุดท้าย ประเทศสมาชิกรายเดียวกันเสนอให้กำหนดนิยามของ “จุดติดต่อสอบถาม” ให้ชัดเจน เช่น กรณีที่ศุลกากรบางประเทศเปิดเลขหมายโทรศัพท์สายด่วน การให้บริการดังกล่าวจัดเป็นจุดติดต่อสอบถาม หรือไม่ หรือเป็นเพียง “หมายเลขสำหรับติดต่อ” เป็นต้น

3.3 โครงการ Single Window มีการจัดทำรายละเอียดเพิ่มเติมโดยประเทศภาคีที่เข้าร่วมจัดทำข้อเสนอ นี้ เช่น

3.3.1 ให้ Single Window เป็น platform หลักสำหรับหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ ท่า/ที่ โดย หน่วยงานเหล่านี้ต้องผนวกการปฏิบัติงานของตนที่เกี่ยวข้องเข้ากับ Single Window เพื่อให้ผู้ประกอบการหันมา ใช้งาน Single Window มากขึ้น

3.3.2 การดำเนินโครงการ Single Window ต้องอ้างอิงถึงข้อแนะนำหรือมาตรฐานของ องค์การระหว่างประเทศและของภาคี

3.3.3 ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น Big Data, Cloud Computing, Mobile Internet, Blockchain และ Artificial Intelligence เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจปล่อยสินค้าและเสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในห่วงโซ่อุปทาน

3.3.4 เสริมสร้างขีดความสามารถร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ

3.3.5 ใช้ Single Window เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาคี และขยาย Single Window ให้ ครอบคลุมห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศ

¹ WTO TFA มาตรา 2.2 กำหนดให้เผยแพร่ข้อมูลเป็นภาษาทางการของ WTO อย่างน้อย 1 ภาษา เมื่อสามารถกระทำได้

4. ประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

4.1 เขตปลอดอากร

ภาคผนวกเฉพาะ D (Specific Annex D) บทที่ 2 (Chapter 2) นิยามเขตปลอดอากร (free zone) ว่า “ส่วนหนึ่งของเขตแดนของภาคีซึ่งถือว่า สินค้าที่นำเข้ามาในเขตดังกล่าวจัดเป็นสินค้าที่อยู่นอกเขตศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอากรขาเข้าและภาษีอื่น ๆ”²

ในการประชุมครั้งนี้ สิทธิสภาพนอกอาณาเขต (extraterritoriality) ในคำนิยามของเขตปลอดอากรที่ถือว่า สินค้าอยู่นอกเขตศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีนั้น เป็นประเด็นถกเถียงในที่ประชุมฯ ที่ยังหาข้อยุติไม่ได้

สมาชิกส่วนหนึ่งเห็นว่า ควรเปลี่ยนแปลงข้อความ “สินค้าที่นำเข้ามาในเขตดังกล่าวจัดเป็นสินค้าที่อยู่นอกเขตศุลกากรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอากรขาเข้าและภาษีอากรอื่น ๆ” เป็น “สินค้าได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีอากรอื่น ๆ” โดยตัดคำว่า “นอกเขตศุลกากร” ออกไป เพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อทั้งภาครัฐและภาคเอกชนว่า เขตปลอดอากรอยู่ในเขตศุลกากร

อย่างไรก็ตาม สมาชิกอีกส่วนหนึ่งเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขคำนิยามดังกล่าว เพราะมาตรฐานที่ 4 (Standard 4) ให้อำนาจศุลกากรในการเข้าตรวจสอบสินค้าที่จัดเก็บอยู่ในเขตปลอดอากรได้ทุกขณะอยู่แล้ว³ ในกรณีนี้ สมาชิกบางส่วนแสดงข้อกังวลว่า การเปลี่ยนแปลงคำนิยามอาจเป็นก่อให้เกิดความสับสนแก่ผู้ประกอบการ อันจะก่อให้เกิดผลเสียต่อบางประเทศที่เขตปลอดอากรเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ในกรณีที่เขตปลอดอากรอยู่ในความตกลงการค้าเสรีระดับภูมิภาค (regional FTA) การเปลี่ยนแปลงคำนิยามในอนุสัญญาฯ จะก่อให้เกิดความยุ่งยากในการบังคับใช้ FTA ดังกล่าวด้วย

ในขั้นนี้ ที่ประชุมฯ เพียงเห็นพ้องว่า เขตปลอดอากรจัดเป็นเขตศุลกากรโดยศุลกากรมีอำนาจควบคุมตรวจสอบสินค้าที่เคลื่อนย้ายเข้า/ออกในเขตปลอดอากร ส่วนการแก้ไขคำนิยามนั้น RKC/MC จะเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจในคราวประชุมครั้งที่ 21 ในเดือนพฤศจิกายน 2562

² “free zone” means a part of the territory of a Contracting Party where any goods introduced are generally regarded, insofar as import duties and taxes are concerned, as being outside the Customs territory.

³ The Customs shall have the right to carry out checks at any time on the goods stored in a free zone.

4.2 กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

4.2.1 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาของภาคผนวกเฉพาะ K (Specific Annex K) โดยแบ่งออกเป็น ถิ่นกำเนิดสินค้าที่ไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีอากร (non-preferential origin) และถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า (preferential origin) (Track A)

4.2.2 ใช้ WCO Origin Compendium 2017 ในการพัฒนาภาคผนวกเฉพาะ K ให้เป็นเครื่องมือสำหรับภาคี RKC และสมาชิก WCO ในการบัญญัติกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของตนโดยใช้คำศัพท์และนิยามเดียวกัน เพื่อให้เข้าใจง่ายและสะดวกต่อการใช้บังคับต่อทั้งศุลกากรและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ (Track A)

4.2.3 สำหรับถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า ควรคงหลักการร่วม (common approaches) ที่พบโดยทั่วไปในความตกลงให้สิทธิพิเศษทางการค้า ไว้ในภาคผนวกเฉพาะ K หรือบัญญัติหลักการร่วมที่ยังไม่มีในภาคผนวกเฉพาะ K เข้าไปเพิ่มเติม ทั้งในส่วนสารัตถะและระเบียบวิธี (Track A)

ในส่วนที่ยังไม่ปรากฏแน่ชัดว่า เป็นหลักการร่วมที่ประเทศต่าง ๆ ถูปฏิบัติในการทำความตกลงให้สิทธิพิเศษทางการค้านั้น ให้บัญญัติเป็นแนวปฏิบัติที่แนะนำ (Recommended Practices) (Track A)

4.2.4 พิจารณาหาหลักการร่วมกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธี โดยประสานแนวปฏิบัติที่แตกต่างกันที่มีมาแต่ดั้งเดิม (Track A)

4.3 แนวโน้มการแก้ไขอนุสัญญาฯ

จากข้อเสนอแก้ไขปรับปรุงอนุสัญญาฯ กว่า 170 ข้อเสนอ จากทั้งสมาชิกและผู้เกี่ยวข้องภายนอก (external stakeholders) ฝ่ายเลขาฯ ได้นำมาวิเคราะห์และพบว่า ข้อเสนอส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการประสานความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการควบคุมทางศุลกากรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น

4.3.1 การให้อำนาจศุลกากรในการควบคุมตรวจสอบสินค้าดิจิทัล เช่น ภาพดิจิทัล (digital image) ของสินค้าที่จะนำมาใช้ในการผลิตเป็นรูปร่างด้วยเครื่องพิมพ์สามมิติ (3D printer) เป็นต้น เนื่องจากในปัจจุบันมีการซื้อขายสินค้าต้องห้าม/ต้องกักตบบางประเภทด้วยการส่งภาพดิจิทัลข้ามแดนเพื่อนำไปผลิตสินค้าในประเทศอื่น อย่างไรก็ตาม สมาชิกบางส่วนแสดงความกังวลว่า ศุลกากรจะควบคุมตรวจสอบสินค้านามธรรมได้อย่างไร (Track B)

4.3.2 การให้อำนาจศุลกากรในการกำหนดให้ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน (ผู้นำเข้า/ส่งออก ตัวแทนผู้รับขนส่งสินค้า ผู้ให้บริการขนส่งสินค้าเร่งด่วน ฯลฯ) ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ตรวจสอบสินค้า เช่น เครื่องมือตรวจสอบแบบไม่เปิดตรวจ (non-intrusive equipment) ในการนี้ มีสมาชิกเห็นว่า ไม่ควรระบุ

เทคโนโลยีใดเทคโนโลยีหนึ่งเป็นการเฉพาะ เพราะจะทำให้อนุสัญญาฯ ไม่มีความยืดหยุ่นสำหรับเทคโนโลยีในอนาคต โดยควรระบุแต่เพียงหลักการว่า ให้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ (Track B)

4.3.3 การยอมรับผลการควบคุมตรวจสอบทางศุลกากรของแต่ละฝ่ายเพื่อลดเวลาและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของศุลกากร อย่างไรก็ตาม สมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่า การยอมรับผลดังกล่าวมีความเสี่ยงที่สูงเกินไป หรืออาจจำกัดการยอมรับผลเฉพาะระหว่างศุลกากรประเทศเพื่อนบ้าน เฉพาะผู้ประกอบการระดับมาตรฐาน AEO หรือเฉพาะกรณีที่มีความตกลงระหว่างกัน เป็นต้น (Track B)

4.3.4 การยื่นใบขนสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ การยื่นใบขนสินค้าให้ทำด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก โดยกำหนดให้การยื่นด้วยกระดาษเป็นข้อยกเว้นในกรณีพิเศษเท่านั้น และการยื่นใบขนสินค้าด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ควรกระทำได้ตลอดเวลาและยื่นที่สำนักงานศุลกากรที่มีอำนาจได้ทุกที่ นอกจากนี้ เอกสารประกอบใบขนสินค้าต้องส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยเช่นกัน (Track A)

ผู้เกี่ยวข้องภายนอกอาจยื่นเสนอให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นใบขนสินค้าโดยไม่ต้องส่งเอกสารประกอบ โดยเฉพาะในกรณีการยื่นใบขนสินค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรสามารถเรียกให้ส่งเอกสารประกอบเมื่อมีความจำเป็นในการตรวจสอบเพิ่มเติมเท่านั้นตามกรณีที่กฎหมายภายในประเทศกำหนด (Track A)

การประชุม WGRKC ครั้งต่อไป จะจัดขึ้นในเดือนธันวาคม 2562 ณ WCO กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม อย่างไรก็ตาม มีสมาชิกบางส่วนเห็นว่า ควรลดจำนวนวันการประชุมและเลื่อนการประชุมครั้งที่ 7 ออกไปเป็นในเดือนกุมภาพันธ์ 2563 ซึ่งที่ประชุมฯ เห็นว่า ควรให้ RKC/MC เป็นผู้พิจารณาตัดสินใจในเรื่องดังกล่าว

Office of Customs Affairs

Royal Thai Embassy, Brussels

Dreuve du Rembucher 89

1170 Watermael-Boitsfort

Tel. +32 2 660 5759

Fax. +32 2 675 2649

Email: thai-customs@skynet.be

<http://brussels.customs.go.th>